

[Patursson.]

Lagtinget her har taget. Jeg skal fremholde et analogt Tilfælde. Da den omtalte Gaard, Steig i Sandevaag paa Vaagø, blev solgt i 1822, blev hele Summen anvendt til færøske Formaalets Fremme, til Skolevæsenet og til forskellige andre Ting — det blev alt anvendt paa Færøerne. Der er en kongelig Resolution af 10. Juni 1876, som bestemmer, at Købesummen for frasolgte Arealer af Kongsjord udbetales Besidderen at anvende til vedkommende Gaards Forbedring. Der arbejdede en færøsk Landbokommission fra 1908 til 1911, og den fremsatte forskellige Forslag, bl. a. om Frasalgs fra Kongsgods i meget mindre Dele, end det her drejer sig om, i ganske smaa Dele. Men den Gang foreslog Lagtingskommissionen, som bestod af 11 Mand med daværende Amtmand Bærentzen som Formand, at Købesummen skulde falde tilbage til Gaarden; Besidderen skulde have Halvdelen til fri Raadighed, den anden Halvdel skulde indsættes og frugtbares til Fordel for Gaarden. Samme Kommission fremsatte et Forslag om Salg af de færøske Præstegaarde, hvorefter Købesummen ligeledes skulde forvaltes paa Færøerne og frugtbares til Fordel for Embederne. Jeg mener derfor, vi har været i fuld Analogi med forudgaaende Tilfælde — vi kan gaa hundrede Aar tilbage i saa Henseende —, og jeg forventer, at det høje Ting og den højtærede Minister alligevel vil tænke lidt over Sagen og muligt optage Lagtingets Forslag, saa at vi beholder de Midler paa Færøerne til Forvaltning, som kommer ind forsolgt færøsk Kongsgods eller Embodsgods.

Nu vil man maaske sige: Ja, men der er ikke sat bestemte Regler for, hvorledes denne Jordefond skal bygges op eller virke. Jeg finder, at hvis man vil yde os disse Midler, er det ikke nødvendigt samtidig at komme med Forskrifter om, at saadan og saadan skal vi anvende dem. Jeg tror, vi i Lagtinget har Forstand paa at anvende disse Midler, meget bedre, tør jeg sige, end om det blev foreskrævet os herfra, hvorledes vi skulde anvende dem. Og det er vel ikke en Gang nødvendigt at sige, at de skal gaa til en Jordefond, saa længe vi ikke kender, hvorledes den skal indrettes; man kunde vel gøre nok i at stille dem til Lagtingets Disposition, saa skulde Lagtinget nok selv finde ud af, hvorledes de bedst skulde anvendes til det færøske Samfunds Tarv, som trænger til alle de Midler; det kan faa fat paa.

For øvrigt mener jeg, at det færøske Landbrug gennem saa mange hundrede Aar har været ydende, at det kunde være paa

Tide, at det ogsaa blev noget nydende. Man kan sige: Men Landbruget faar jo en Del. Ja, vi faar en Del, det indrømmer jeg. Vi har faaet en Husdyrlov, og derved har vi faaet en Del Midler, hvad vi er meget taknemmelige for. Jeg skal, som jeg har sagt før i dette Ting, ikke nærmere omtale de Midler, der gaar til Forsøgsstationen deroppe; dem har vi jo ikke til Raadighed, og jeg tror, at de Midler kunde være bedre anvendt. Men i hvert Fald tiltrænger baade Landbruget og andre Grene af Erhvervslivet deroppe stor Støtte. Vi siger for et færøsk Ord, at bedst smager den Bid, som man selv giver sig, og jeg tror, man vilde gøre os en stor Tjeneste ved at give os netop disse Midler eller overlade os dem, som nu Lagtinget har ønsket. Jeg føler mig forvisset om, at hvis disse Penge ikke med denne Sag kommer Færøerne til Gode, saa ønskede Lagtinget ikke, at denne Sag skulde fremmes.

Jeg kan for Resten ikke forstaa, at der skulde være noget i Vejen for, at disse Midler nu kunde tilfalde Færøerne, naar jeg tænker paa den Stilling, Ministeriet Deutzer indtog overfor en Sag, som hed Afgiften af Storhvalfangst paa Færøerne. Aar i Forvejen, i 1895, havde det været udtalt: Nej, de Midler kan Færøerne ikke faa, fordi de er en Statsindtægt — det kunde man maaske have sagt ogsaa i det foreliggende Tilfælde, men det er jo ikke sagt —, men Ministeriet Deutzer saa alligevel helt ud over dette og sagde: Vær saa god, de har Brug for de Midler, de skal have dem selv. Og saa fik vi hele Afgiften af Hvalfangsten tillagt Færøerne. Jeg tror, at hvis man vilde indtage en noget lignende Stilling her, som Ministeriet Deutzer og senere Ministeriet J. C. Christensen tog overfor os med Hensyn til at yde en Hjælp til Selvhjælp, vilde man gøre en Gerning, som Færøerne vilde være glade over.

Effer søe: Jeg har kun ønsket Ordet for en ganske kort Udtalelse.

Jeg maa først sige, at jeg paa ingen Maade kan godkende den historiske Fremstilling, som det ærede Medlem for 7de Kreds (Patursson) har givet, men der er ingen Anledning for mig til at komme nærmere ind paa det Spørgsmaal, da det ingen Betydning har for den foreliggende Sag.

Det ærede Medlem talte om Købesummens Størrelse. Ja, det er naturligvis et nok saa behageligt Standpunkt at indtage for et Medlem, som er valgt for den Valgkreds, hvori Thorshavn ligger, at Købesummen skal sættes meget lavt, men jeg føler mig overbevist om, at hvis Lagtinget